

Ἀπόστιχα. Ἰδιόμελον Β΄, ἦχος πλ. α΄. Πά.

Ε νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε κς σθ^ν και η γαλ λι
α σα με θα^π και ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων^π
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει νω σας η μα^ς ε των ων
ει δο μεν κα χα^π και ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι
τα ερ γα σου^π και ο δη γη σον τας υι ους αυ των^π

Κυ ρι ε τα τε λε ω τα τα φρο νειν τους οι χει κς παι δευ ω
ων μα θη η τας μη ο μοι κ σθε τοις ε θνε σι ε ε λε ε γες
εις το κα ταρ χειν των ε ε λα α χι ι σο ο τε ε ε ρων κχ
κ τω γαρ ε ραι υ μιν τοις ε μοι ο ις μα θη ταις ο τι πτω χος θε
λων υ υ πα α α αρ χω ο πρω το ος κ εν υ μων ε ζω παν των δι
α κο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο ο με ε νος^π ο
προ χρι θει ει ει εις δε ως ο ε σχα α α τος και γαρ ε λη λυ
θα αυ τος τω πτω χευ σα ντι Α δαμ δι α κο νη σαι και λυ τρον δε
ναι αν τι πολ λων την φυ χην των βο ων τω ων μοι δο ο ξα σοι^π